

temmale tööd tehha ja keik maksta. Ma tahhan
viisi tubli mees ella ja tehha kui paljo ias jouan,
et ta meid agga seia maeasse jättab!"

"Oõ ja armas laps," ütles wannaeit, „sest
ei tulle kõl feddagit; rikkastel on kewi wad süddas-
med ja ei nad holi waese häddast!"

"Agga ma katsum ommiti, ma tahhan tem-
male keik volda, mis mo süddame peal on, ja
tedda haledaste palluda," ütles weike Jürri kiudla
lotussega, „ja sümna wannaeit pead senni süddas-
mest palluma: Sunisteggia on jo meie juures ma-
ilmia otsani!"

„Pois pauni omma pühhapäised riided selga,
ja läks — täis lotust jelle peale, kes töötas:
„Minna ei tahha teid mitte waeseks lapseks jäät-
ta, minna tullen teie jure." — Se olli kenna
kewi wadene päön; linnud laulsid metsas ni ken-
naaste; temma läks jalgi teed ülle mäggede. Selle
kaljo künka peale, kellegi ma eesotsas räkis, is-
tuus weike mees mahha, ja watas kaua immelist
kenna mailma, ja siis pöras ülmad üllespiddi
taewa pole; temma pauni käed viisti ja räkis
Jumimala omma Jõssandaga — ta teggi seadus
temmaga; ta mötles Jakebi peale, kellegi tekäi-
misje peal taewas lahti tehti; temma töötas Jõs-
sandale truiks jäda keige omma ello aea; — ja

temma iggatses ka üht seadusse märki pauna, ja
wöttis omma leiva ja selle öhyhukesse tülli peksi
wälja mis wannaeit temmale olli teemenaks an-
nud. Ta sõi peksi muido allati hea melega, ja
se raseke olli wiimne, mis wannaeidel elnud; ag-
ga ommas lapselikuus meles wöttis temma sedda,
wöidis sellega sedda kiivi, ja pauni kanniarat
ja suremat ossa leiba selle kiuevi peale, mis tem-
mal nago Petel olli, ja läks siis reëmsaaste om-
ma teed mäest alla, Jõssanda töötus süddames:
„Minna tahhan sümnega olla, kus sa lähhäd."
Poisike olli aino ülkjukus kohas ülleskaswades
pühbakirjaga harjunud ja se olli temma süddame
möttete läbbi tunginud.

Kennas süggawas orqus eddasj minnes tulli
mönnej perrest möda, kus faevo äres pima-
famber, ja cunamiste wötti ukse ees, lahkesti ta
filini paistis, agga et kegi temmale pima ei an-
nud, olli ta selge faevoivega rahbul, ja mötles
selle juures ta Jakebi peale. Nenda joudis tem-
ma linnu. Kui ta sedda näggi ja selle ašja peale
mötles mis pärast ta sümna läks, tulli temmale
üks filmapilk hirm peale; agga — „ellen minna
armo leidnud sümne filmade ees, siis minne sümna,
Jõssand, minnega!" Nenda issecumenes passudes
astus temma julgeste rikka parivemehhe kenna,